

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

ΣΤΗ ΔΙΚΗ ΜΑΣ ΕΥΑ...

... ΤΟ ΓΕΛΑΣΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ ΜΑΣ

Έφυγες νωρίς κι απρόσμενα.

Η φωνή σου ακόμη αντηχεί στ' αυτιά μας. Συχνά, κάποια σιλουέτα που μοιάζει στη δική σου, μια έκφραση που συνήθιζες να λες και μας έγινε συνήθεια να την επαναλαμβάνουμε και ξαφνικά νομίζουμε πως θα σε δούμε στο μετερίζι σου, δίπλα στο προσκέφαλο του αρρώστου ή χωμένη μέσα στις σελίδες κάποιου βιβλίου, δίπλα μας.

Δεν έκλεισες τον κύκλο της ζωής...

... μιας ζωής που δε σου στάθηκε πάντα γενναιόδωρη. Με προσωπικούς αγώνες και μόχθο, με την αξιοπρέπεια και τη μετριοφροσύνη που σε χαρακτήριζαν πέτυχες όλους, όσους έβαλες, στόχους και δε ήταν και λίγοι. Αριστούχα υπότροφος στο Αμερικανικό Κολλέγιο "Ανατόλια" και αριστούχα απόφοιτός του, φοιτήτρια στο "Αριστοτέλειο" Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης απ' όπου αποφοίτησες στα 24 σου χρόνια. Ακολούθησαν αγροτικό, ειδικότητα στο Νοσοκομείο μας όπου, πολλοί από μας, είχαμε την τύχη να σε γνωρίσουμε. Μετά, διδακτορική διατριβή, πολλές επιστημονικές δραστηριότητες και παράλληλα, γάμος, παιδιά. Μια ζωή τόσο γεμάτη, που τη μοίραζες ακούραστα και που το πιο σημαντικό μερίδιό της έδινες, όπως ήταν φυσικό, στα δυο παιδιά σου, που υπεραγαπούσες και νοιαζόσουν μέχρι την τελευταία στιγμή.

Πιστή στις υποχρεώσεις σου, μόλιες πέντε μέρες πριν φύγεις, έκανες την εφημερία σου στο Νοσοκομείο, λες και δε συνέβαινε τίποτε, μη θέλοντας να επιβαρύνεις κανένα, «ποιος να φορτωθεί τώρα, στα ξαφνικά, μια Κυριακή!».

...Δύο μέρες πριν, τελείωσες και παρέδωσες τις διορθώσεις στο κείμενό σου για το βιβλίο!

Έφυγες ξαφνικά...

...στο τέλειωμα εκείνης της Παρασκευής, ένα χρόνο περίπου πριν...

...πριν καταλάβουμε ότι σε χάνουμε... πριν κατανοήσουμε ότι το κυπαρίσσι μας το έτρωγε το σαράκι... αφήνοντας πίσω σου δυσαναπλήρωτο κενό. Μόνη μας παρηγοριά, η γνώση ότι δεν ένοιωσες πόσο κοντά ήταν το τέλος. Ο γλυκός «Υπνος» που τόσο καλά ήξερες να χαρίζεις στους αρρώστους σου, στάθηκε πιστός σου σύντροφος και σε απάλλαξε από την αγωνία και τον πόνο του αποχωρισμού. Η Άτροπος, σκληρή, αποφασιστική, δε σου 'δωσε περιθώρια να παλέψεις για τη Ζωή, ίσως από φόβο μήπως κερδίσεις αυτόν τον αγώνα.

*Θα σε θυμόμαστε πάντα με αγάπη,
μας λείπεις*

Βάνια Σφύρα

η, για πολλά χρόνια, φίλη και συνάδελφος